

have naaet til saa megen Erfaring paa det omhandlede Omraade, at man kan give Loven dens endelige Affattelse.

Der er, som sagt, af en Del Medlemmer stillet forskellige Ændringsforslag, nemlig under Nr. 2, 4, 5, 14, 15 og 16. Disse Ændringsforslag stilles i Virkeligheden ikke ud fra andre Anskuelser end dem, som det samlede Udvalg nærer, men de tilsigte yderligere gennem Lovgivningen at præcisere, hvad der i Betænkningen er udtalt om den Ordning, som nu skal indtræde. Udvalgets Flertal har ment ikke at kunne slutte sig hertil, idet vi gaa ud fra, at naar man vil Selvstyre oppe i Grønland, gælder det ogsaa om at lægge Ansvar paa de Institutioner, man skaber deroppe, Kommuneraad og Landsraad, samt ogsaa paa Administrationen, for at de selvstændigt kunne arbejde sig hen til at reformere deres eget Samfund, den sociale Ordning deroppe. Flertallet mener derfor, at det vil være urigtigt alt for stærkt i Lovgivningen at præcisere det, som man mener maa være en Følge af Udviklingen, baseret paa den ny Ordning.

Der er dog et af Forslagene, som jeg maa omtale med et Par Ord, og det er det første Ændringsforslag, Nr. 2, hvor et Mindretal stiller Forslag om, at Valgret og Valgbarhed tilkommer enhver uberygget grønlandsk Erhverver over 25 Aar. Det er en Forandring i den nuværende Valgordning, som man maa overlade til Beboerne selv at foretage. Hvis det skulde vedtages, hvad Mindretallet foreslaar, vilde det paa den ene Side betyde en Begrænsning af den nuværende Valgret, idet denne omfatter alle Erhververe. „Alle Erhververe“ er ganske vist for Tiden i det væsentlige indskrænket til Sælhundefangere. Det er de eneste, der hidtil have haft Betingelser for at kunne underholde deres Familier uden at søge Assistance hos Kommunerne. Men mellem disse Erhververe, som saaledes have Valgret i Øjeblikket, findes der Folk, som ere under 25 Aar, og hvis man altsaa vedtager et Ændringsforslag som det her foreslaaede, vil man derved komme til at berøve forskellige Folk den Valgret, de nu have. Paa den anden Side: Vil man udvide Valgretten til alle, der ere over 25 Aar, vil man derved pludselig ved en Lovbestemmelse udvide den til en Mængde, som indenfor det grønlandske Samfund egentlig ikke anses for at være berettiget til at have Indflydelse paa Kommunens Anliggender, idet de for en stor Del staa for det første uden væsentligt Kendskab til det hele og for det andet uden til-

strækkelig Selvstændighed, idet de, om de end have holdt sig fri af Fattigvæsenet deroppe, dog ikke med Nytte have kunnet arbejde paa Udviklingen af det nationale Erhverv eller i det hele taget væsentlig have bidraget til Befolkningens Velvære. Derfor har Flertallet ment, at man burde blive staaende ved Lovforslaget, som det er nu, idet man opretholder den nuværende Valgret og Valgbarhed, men naturligvis overlader Befolkningen, dels ved Administrationen, dels ved ministerielle Afgørelser eller Forslag og dels ved Kommuneraad og Landsraads Overvejelser, selv at betinge Udviklingen med Hensyn til Valgrettens Udøvelse. Jeg synes, naar man vil skabe Selvstændighed deroppe, gælder det ogsaa om fra Begyndelsen af at overlade dem selvstændigt at tage fat paa Udviklingen og gennem deres Forslag til Administration og Ministerium at søge at bringe Udviklingen frem ad den Vej, som falder naturligst for Befolkningen.

Jeg skal hermed anbefale de af Udvalget stillede Ændringsforslag, og forbeholder mig yderligere at komme ind paa de andre Forslag, naar jeg har hørt Motiveringen fra anden Side.

P. Knudsen: Som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, betragter det Mindretal, som jeg har den Ære at tilhøre, Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og ogsaa som det forelaa fra den højtærede Ministers Side, som et væsentligt Fremskridt med Hensyn til Styrelsen af Kolonierne i Grønland, idet det jo tager Sigte paa at udvikle Selvstyret blandt Grønlønderne og at højne Befolkningen i kulturel Henseende. Af de Bestemmelser, som gaa i den Retning, skal jeg særlig nævne, at der nu indføres Kommuneraad i Stedet for de nuværende Forstanderskaber, og at disse Kommuneraad efter Lovforslaget skulle bestaa af Grønløndere, medens dette jo ikke er Tilfældet med Forstanderskaberne. Kun i særlige Tilfælde kan det ved Indenrigsministeriets Foranstaltning foranlediges, at Danske tage Sæde i Kommuneraadene, men deres Antal kan aldrig overskride en Trediedel af Kommuneraadet, saaledes at Grønlønderne altid ville være i Flertal i Kommuneraadene. Endvidere indføres Landsraad, der ogsaa skulle bestaa af Grønløndere, som faa med de mere almindelige Anliggender at gøre for større Landsdele.

Ifølge Lovforslaget, som det forelaa fra Ministerens Side, skal der ogsaa ansættes